

Moja baka

Moja baka nije obična umirovljenica koja sjedi ispred TV ekrana, zaokružuje brojeve na bingo listiću, *štrika* i rješava križaljke. O toj bih zanimljivoj starici mogao napisati cijelu kolekciju knjiga.

Iako je već u devedesetim godinama života, moja se baka još uvijek dobro drži. Ima sitan korak pa mi često kaže neka usporim jer je ona „prohodala svoje“. Unatoč tome, stalno hodočasti. Pješice ili autobusom, posjećuje sva hrvatska i europska svetišta, a pri povratku pripovijeda nama unucima kako je bilo. Ja uvijek imam vremena za njene zanimljive priče.

Kad sam bio jako malen, a roditelji su radili u noćnoj smjeni, baka me obično čuvala. To su bile najčarobnije i najpoučnije večeri. Baka je dobra i strpljiva učiteljica, ne sjećam se da je ikada vikala na nekoga od nas djece ili ukućana. Učila nas je različite nove molitve, priče i bajke, nove povijesne i obiteljske podatke, objašnjavala stare običaje, a najviše nas je voljela učiti šivati, no ja još ni danas nisam savladao taj *zanat*. Prije spavanja, moja starija braća i ja, sjedili smo na svojim krevetima, a baka je sjela na sredinu sobe te uzela knjižurinu najljepših bajki. Nakon čitanja bajke zajedno smo se pomolili i krenuli na spavanje, a ona se vratila u dnevni boravak te šivala stolnjake «dugo u noć, u zimsku bijelu noć...».

Nekada smo moja obitelj i ja živjeli kod bake; to su bila prekrasna vremena! Ja i baka smo se držali zajedno čitav dan. Ujutro, čim sam ustao, već me na stolu čekalo vruće mlijeko iz kojeg se pušilo. Pijući mlijeko, gledao sam kroz prozor visoke borove i jablanove u dvorištu, a zatim izašao pred kuću i mirisao raskošne ruže koje su tada bile više od mene.

Zatim smo baka i ja otišli nahraniti *телице*. To je bio posao samo za mene i nju. Osjećao sam se važno i posebno što baka baš meni povjerava taj zadatak. Navečer smo gledali najljepši zalazak sunca.

U proljeće često odlazimo brati visibabe. Znamo točna mjesta na kojima uvijek ima najviše visibaba i zvončića. No, s obzirom da baka ne voli držati stvari za sebe, obično nismo jedini.

Baka voli pjevati pa ponekad na *tajnoj* livadi sretnemo čitav crkveni zbor.

Prošlog se Božića *udružila* s mojim roditeljima te su nam kupili pijanino. Tako je s nama mogla pjevati božićne pjesme.

Baka je uglavnom pozitivna i tolerantna osoba, no nikako ne dopušta bacanje hrane. Na to je posebno osjetljiva jer neka djeca nemaju što jesti, a kod nas se hrana često baca. Zbog toga se u našoj obitelji svi držimo pravila da ne ustajemo od stola dok tanjur nije čist.

Baka je vrlo religiozna osoba. Posjeduje desetke malih skulptura Djevice Marije, a jedna od

njih čak i svira. Ima i kutiju punu krunica, a ja još od malena znam da ispod te kutije

drži mirovinu. Nema potrebe da to ikome govorim jer ionako pola novca razdijeli

nama, svojim unucima. Na zidu iznad kreveta ima nacrtan svod s Isusovim apostolima i

Djevicom Marijom. Njena soba zapravo izgledao kao kapelica.

Volim svoju baka i mislim kako bi za nas unuke učinila sve. Iskreno, još nikada nisam

vidio neku njenu lošu stranu, a vjerujem da i neću. Iako se danas ne vidimo svakodnevno,

moj odnos s njom je vrlo blizak. Mogao bih je slušati od jutra do mraka i ne bi mi dosadila, no

bojim se. Bojim se trenutka kad bih je mogao izgubiti.

David Košić, 8. b